

ชื่อเรื่องวิจัย

การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
ในงานอาชีพ โดยการเสริมแรงทางบวก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ

ชื่อผู้วิจัย

อาจารย์ฟองคำ พุ่มพวง
สาขาวิชา พื้นฐานทั่วไป

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ กรุงเทพมหานคร

ปีการศึกษา 2/2562

บทคัดย่อ

- ชื่องานวิจัย** การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ โดยการเสริมแรงทางบวก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา
- ชื่อผู้วิจัย** ฟองคำ พุ่มพวง
- สาขาวิชา** พื้นฐานทั่วไป
- ปีการศึกษา** 2/2562

การวิจัยเรื่อง การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ โดยการเสริมแรงทางบวก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 และปีที่ 2 ห้อง ส. 1/1, ส.1/8 และ ส.2/13 ,ส.2/8 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยครั้งนี้ เป็นตารางบันทึกการเข้าชั้นเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ

เมื่อนำผลสรุปของตารางวิเคราะห์ข้อมูล ครั้งที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 พฤศจิกายน 2562 จนถึง ครั้งที่ 13 สัปดาห์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2563 พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าห้องเรียนสายลดลง เป็นเข้าตรงเวลามากขึ้น และปรับเปลี่ยนไปเมื่อได้เสริมแรงทางบวก คือ การเข้าห้องเรียนตรงเวลา จำนวนสายลดลงตามลำดับ

กิตติกรรมประกาศ

การทำงานวิจัยในครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณท่าน ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง ที่ได้ให้โอกาสในการทำงานวิจัย เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการในการ เข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ โดยการเสริมแรงบวก ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 - 2 ห้อง ส.1/1,ส.1/8 และ ส.2/13, ส.2/8 ต่อไป

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณ อาจารย์ศิริ ชำมาชา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และอาจารย์กันตชาติ เมธาโชติมณีกุล หัวหน้าสำนักวิจัย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาคำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ อันเป็นประโยชน์ และขอขอบคุณนักศึกษา ระดับปวส. 1และ ปวส. 2 ที่เป็นตัวอย่างให้กับผู้วิจัย ช่วยเป็นกรณีศึกษา ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด เป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ฟองคำ พุ่มพวง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย(เรียงลำดับตามกรอบแนวคิด)	4
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	13
เครื่องมือในการวิจัย	13
การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
การวิเคราะห์ข้อมูล	16
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	18
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย.....	20
อภิปรายผล.....	21
ข้อเสนอแนะ	22
ภาคผนวก	23
บรรณานุกรม	24
ประวัติผู้วิจัย	25

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

ในปัจจุบันเราจะเห็นได้ว่าการศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญ หากนักศึกษาไม่มีการศึกษาแล้วจะทำให้เราได้เยาวชนที่ด้อยคุณภาพ ซึ่งจะขัดกับหลักปรัชญาการศึกษาที่ว่า เก่ง ดี มี สุข ในการจัดการศึกษาอาชีวะ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถทักษะในการปฏิบัติวิชาชีพของตน ตลอดจนยังเป็นการปลูกฝังเจตคติแก่ผู้เรียน ให้เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา เพื่อให้เป็นที่ต้องการของ สถานประกอบการและ ตลาดแรงงานวิชาชีพ ปัญหาการเข้าชั้นเรียน ไม่ตรงต่อเวลาเป็น ปัญหาที่มาจาก พฤติกรรมของนักศึกษา เรียนที่เกิดขึ้นมากในปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ปัญหานี้ควร ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง หากปล่อยปละละเลย อาจส่งผลให้ นักศึกษา ไม่มีสิทธิ์สอบในรายวิชา ที่เรียนในคาบแรกของแต่ละวัน ก็เป็นไปได้ และอาจเป็นปัญหาต่อไปในอนาคตได้ หากไม่ได้รับการปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลาของ นักศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายในการสอนวิชา ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1101 ในระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 และ 2 ห้อง ส. 1/1, ส.1/8 และ ส.2/13 ,ส.2/8 พบว่ามีนักเรียนกลุ่มหนึ่งเข้าเรียนไม่ตรงต่อเวลา โดย ใช้เหตุผล ที่ไม่เหมาะสม คือ ตื่นสาย รดคิด จึงทำให้ ผู้วิจัยคิดหาวิธีการแก้ปัญหาว่าทำอย่างไรจึงจะแก้ไขพฤติกรรมดังกล่าวของนักเรียนได้

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ เป็นสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมี นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า มีนักศึกษามาเรียนไม่ทันในคาบแรกเป็นจำนวนมาก ซึ่งความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา เหล่านี้ จะช่วยสร้างความมีวินัยให้กับนักศึกษา เพื่อเป็นการแก้ปัญหานักศึกษาที่มาเรียนสาย ให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา และเป็นคนที่มีคุณธรรม จริยธรรม พร้อมทั้งจะเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ ของสังคมและของประเทศชาติ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะแก้ปัญหานักศึกษาที่มาไม่ทันเรียนใน คาบแรกในรายวิชา ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพก่อน ด้วยวิธีการให้แรงเสริมทางบวก คือ บวกหนึ่งคะแนนทุกครั้งสำหรับนักศึกษาที่มาตรงเวลา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.1 และ ปวส. 2 ห้อง ส. 1/1, ส.1/8 และ ส.2/13 ,ส.2/8 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยเทคโนโลยีเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ

ผู้วิจัยจึงได้ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ของนักศึกษาระดับ ปวส. 1 และ ปวส. 2 ห้อง ส. 1/1, ส.1/8 และ ส.2/13 ,ส.2/8 วิทยาลัยเทคโนโลยี เทคโนโลยีอรรถวิทย์ ณิชชการ

โดยบันทึกการมาเรียนของนักศึกษา ระดับปวส 1 และ ปวส. 2 ห้องส. 1/1, ส.1/8 และส.2/13 ,ส.2/8 สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วัน พุธ และวันพฤหัสบดี ระหว่างเวลา 10.20 – 12.00 นาฬิกา จากการทำงาน วิจัยเรื่องนี้ เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ของนักศึกษาระดับปวส. 1และ ปวส. 2 ห้อง ส. 1/1, ส.1/8 และ ส.2/13 ,ส.2/8 วิทยาลัยเทคโนโลยี เทคโนโลยีอรรถวิทย์ ณิชชการ ให้เป็นผู้มีวินัยและ ตรงต่อเวลา ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อปรับพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลาของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในรายวิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์ ณิชชการ โดยการเสริมแรง ทางบวก

3. ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ห้อง ส. 1/1, ส.1/8 และ ส.2/13 ,ส.2/8 ประจำปี การศึกษา 2562 จำนวน 67 คน ของ วิทยาลัยเทคโนโลยีเทคโนโลยีอรรถวิทย์ ณิชชการ ในภาคเรียนที่ 2

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 และ ปีที่ 2 ห้อง ส. 1/1, ส.1/8 และ ส.2/13 ,ส.2/8 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 12 คน ของวิทยาลัย เทคโนโลยีอรรถวิทย์ ณิชชการ ในภาคเรียนที่ 2

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

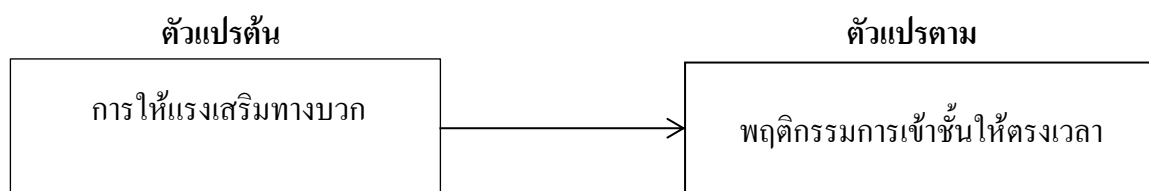
1. **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงปีที่ 1 สาขาการบัญชี จำนวน 9 คน และ นักศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 คน ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562
2. **ความมีวินัยในตนเอง** หมายถึง การกระทำของบุคคลในการประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม
3. **พฤติกรรม** หมายถึง กริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยาโต้ตอบ เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ อาจเป็นการเคลื่อนไหวที่สังเกตได้หรือวัดได้ เช่น การเดิน การพูด การเขียน การคิด
4. **การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement)** เป็นการเพิ่มคะแนนให้กับนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนตรงเวลา หรือก่อนอาจารย์ผู้สอน จะเข้าห้องเรียน ในคาบนั้น ๆ

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ปรับพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลาของนักศึกษา
2. ได้นำผลจากการเสริมแรงทางบวกไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาพฤติกรรม ของนักศึกษาในการปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ โดยการเสริมแรงบวก ของนักศึกษาระดับปวส. 1 – 2 ห้อง ส.1/1 ,ส.1/8 และ 2/13, ส.2/8 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้อง มาสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า ดังภาพประกอบ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ โดยการเสริมแรงทางบวก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยี อรรถวิทย์พัฒนชกการ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง
2. แนวคิดเกี่ยวกับวินัย
 - 2.1 ความหมายของวินัย
 - 2.2 ความสำคัญและความจำเป็นในการสร้างระเบียบวินัย
 - 2.3 โครงสร้างและขอบข่ายของวินัย
 - 2.4 แนวทางการสร้างวินัย
3. การเสริมสร้างและพัฒนาวินัย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523:58 อ้างถึงในสุรจิต คามะสอน 2542 : 16) ลักษณะวินัยในตนเอง มีความสำคัญต่อการแสดงออกทางจริยธรรมและคุณธรรมของบุคคลมาก และอาจสำคัญมากกว่าลักษณะทางความรู้ดีชั่ว และสามารถกระทำสิ่งดีชั่วด้วย ฉะนั้นการให้ความสนใจเกี่ยวกับกำเนิดและการเจริญเติบโตของจิต ลักษณะการมีวินัยแห่งตน จึงเป็นสิ่งจำเป็นในเรื่องนี้ นักจิตวิทยาพัฒนาการได้ให้ความสนใจมานานแล้ว และมีความเห็นว่าความมีวินัยแห่งตนอย่างถูกต้อง จึงเป็นหลักชัยของพัฒนาการทางจิตของบุคคลนั้นคือความมีวินัยแห่งตนเอง เป็นลักษณะสำคัญของผู้ที่บรรลุภาวะทางจิต ฉะนั้นการมีวินัยแห่งตน จึงสามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดระดับพัฒนาการทางจิตของบุคคลได้ด้วยทฤษฎีที่สำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของวินัยแห่งตน มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของเมาเรอร์ (Mowrer) ว่าด้วยจุดกำเนิดของการควบคุมตน และทฤษฎีของเพคและแฮวิกเฮิสต์ (peck havighurst) ว่าด้วยพัฒนาการแรงจูงใจทางจริยธรรม ซึ่งยึดการควบคุมของ อีโก้ และซูเปอร์อีโก้เป็นหลัก

แนวคิดเกี่ยวกับวินัย

1. ความหมายของวินัย

จากพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 (774) ได้ให้ความหมายของวินัย หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนข้อบังคับปฏิบัติ

อมรา เล็กเริงสินธุ (2540 : 205-206) ได้กล่าวถึงระเบียบ หมายถึง ข้อบังคับต่างๆที่โรงเรียนกำหนดขึ้นให้นักเรียนปฏิบัติตาม เช่น ระเบียบการเข้าเรียนตรงต่อเวลา ระเบียบเป็นสิ่งที่ทำให้คนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ

วินัย คือ การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปในทางที่พึงปรารถนา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และบุคลิกภาพให้เป็นที่น่าพึงปรารถนาของสังคม วินัยที่ดี คือ การที่บุคคลรู้จักการปกครองตนเองและกระทำตามระเบียบข้อบังคับต่างๆด้วยความสมัครใจ เพราะได้เห็นคุณค่าว่า การปฏิบัติตามระเบียบนั้นจะนำมาซึ่งความมีระเบียบและความสงบสุขในสังคม

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ม.ป.ป.: 73) วินัยนักเรียน หมายถึงความประพฤติของนักเรียน โดยนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง หรือระเบียบหรือระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน นอกจากนี้ยังรวมถึงการให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง หรือเห็นพ้องกับข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาเพื่อความเสมอภาคและเกิดความสันติสุขแก่สมาชิกในโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องวินัยคุณธรรมและจริยธรรม

กรมวิชาการ (2542 ก:21 อ้างถึงใน สุจริต คามะสอน 2548 :19) ให้ความหมายของวินัยว่า หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกัน เพื่อให้อยู่อย่างราบรื่น มีความสุข ความสำเร็จ โดยอาศัยการฝึกให้รู้จักการปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง

ธน วุฒิเกียรติไพบุลย์ (2524 อ้างถึงใน สุจริต คามะสอน 2548 : 20) กล่าวว่าวินัยหมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อปฏิบัติและข้อบังคับที่กำหนดไว้ เพื่อใช้เป็นหลักในการปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติตาม อาจเกิดความเสียหายหรือความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นเหตุให้เกิดความผิดและถูกลงโทษในที่สุด

สมบูรณ์ สิงห์คาบอง (2542:36 อ้างถึงใน สุจริต คามะสอน 2548:16) สรุปความหมายของคำว่าวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่อยู่ภายในบุคคล ที่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเอง ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบแบบแผนตามที่สังคมกำหนดเอาไว้ โดยให้ถือว่าเป็นการบังคับให้กระทำ

พนัส หันนาคินทร์ และคณะ (2542:38 อ้างถึงใน สุจริต คามะสอน 2548 :16) ให้ความหมายการมีวินัย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กติกา และกฎหมายตามที่สังคมได้วางไว้หรือตามที่กลุ่มได้ตกลง อันจะนำมาซึ่งความสุข ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคง และความปลอดภัย

วินัย พัฒนรัตน์และคณะ (ม.ป.ป.:9 อ้างถึงใน สุจริต คามะสอน 2548 : 20) ได้ให้ความหมายความมีระเบียบวินัยหมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับและกติกาต่างๆ ที่สังคมกำหนดขึ้นเพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ และใช้ควบคุมความประพฤติ ของคนในสังคม เช่น กฎหมาย คำสั่ง คำประกาศระเบียบ โรงเรียน เป็นต้น

รุจิร ภู่อาระ และคณะ (ม.ป.ป. อ้างถึงในสุรจิต คามะสอน 2548:20) ได้กล่าวไว้ว่า ความมีระเบียบวินัย หมายถึง กติกา กฎ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือข้อกฎหมายกำหนดไว้เป็นแนวปฏิบัติของคนในสังคม เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเช่น กฎ ลูกเสือ เป็นต้น

สุรจิต คามะสอน (2548: 20) จากความหมายของวินัยที่ผ่านมาข้างต้นสรุปได้ว่า วินัยหมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผน และข้อบังคับของสังคม ดังนั้นการส่งเสริมวินัยให้นักเรียน จึงควรครอบคลุม ถึงการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้สามารถประพฤติ ปฏิบัติตนในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับของสถานศึกษาและสังคมได้อย่างเหมาะสม

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

“...การมีวินัย มีความสามัคคี และรู้จักหน้าที่ ถือกันว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญประจำตัวของคนทุกคน แต่ในการสร้างเสริมคุณลักษณะสามข้อนี้ จะต้องไม่ลืมว่าวินัย สามัคคี และหน้าที่นั้น เป็นไปทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งย่อมให้คุณหรือให้โทษได้มากเท่า ๆ กันทั้งสองทาง เพราะฉะนั้น เมื่อจะอบรมจำเป็นต้องพิจารณาให้ถ่องแท้แน่ชัดก่อนว่าเป็นวินัย สามัคคี และหน้าที่ที่ดี คือปราศจากโทษ เป็นประโยชน์ เป็นธรรม ไม่เคลือบแฝงไว้ด้วยสิ่งชั่วร้าย เช่น วินัย ก็ต้องไม่ใช่วินัยเพื่อตน เพื่อห่มุคณะของตนเท่านั้น ต้องเป็นวินัยเพื่อคนทุกคน เพื่อคนส่วนใหญ่ เป็นวินัยที่ถูกต้อง ที่เป็นการสร้างสรรค์ ทำนองเดียวกัน การสามัคคี กันทำการหรือทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งก็จะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่บุคคล มิใช่เพื่อการเพิ่มพูนประโยชน์เฉพาะพวกตน แล้วเบียดเบียนผู้อื่นให้เดือดร้อนเสียหาย จึงเห็นได้ว่าการสร้างวินัย สามัคคี และความรู้จักหน้าที่ให้แก่เยาวชนต้องกระทำด้วยความเพ่งพินิจอย่างละเอียดถี่ถ้วนเป็นพิเศษ มิฉะนั้นจะไม่บังเกิดผลที่พึงประสงค์หรือซ้ำร้าย อาจกลับกลายเป็นการทำลายอนาคตและความเจริญมั่นคงของชาติไปก็ได้...” (พระราชดำรัส พระราชทานแก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือในโอกาสเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทและรับพระราชทานเหรียญลูกเสือสดุดี ณ ศาลาดุสิดาลัย พระราชวังดุสิต 12 กรกฎาคม 2526)

“...ครูที่แท้จริง เป็นผู้ทำแต่ความดี คือ ต้องหมั่นขยันและอดสาหะพากเพียรต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ ต้องหนักแน่นอดกลั้นและอดทน ต้องรักษาวินัยสารวมระวังความประพฤติปฏิบัติของตนให้อยู่ในระเบียบแบบแผนที่ดีงาม ต้องปลื้มตัวปลื้มใจจากความสะอาดสบายและความสนุกรื่นริงไม่สมควรแก่เกียรติภูมิของตน ต้องตั้งใจไม่มั่นคงแน่นอน ต้องรักษาความจริงใจ ต้องเมตตาหวังดี ต้องวางใจเป็นกลาง ไม่ปล่อยใจไปตามอคติต้องอบรมปัญญาให้เพิ่มพูนสมบูรณ์ขึ้นทั้งด้านวิทยาการและความฉลาดรอบรู้ในเหตุผล...” (พระราชทานแก่ข้าราชการครูอาวุโส วันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ.2523)

2. ความสำคัญและความจำเป็นในการสร้างระเบียบวินัย

อมรา เล็กเริงสินธุ (2540: 205-206) ระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญ ดังนี้

1) วินัย เป็นสิ่งที่ช่วยให้คนสามารถควบคุมตนเอง การที่นักเรียนมีวินัย และสามารถควบคุมตนเอง จะมีผลดีในขณะที่เป็นนักเรียนสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัยในชั้นเรียน ทำให้การดำเนินงานของครูในชั้นเรียนเป็นไปด้วยดี

2) วินัยจะช่วยเตรียมตัวเด็กสำหรับการดำเนินชีวิตในภายหน้า เพื่อเป็นสมาชิกที่สร้างควมมีระเบียบ และความสงบสุขในสังคม

3) ประเทศใดที่มีพลเมืองมีระเบียบวินัย ประเทศนั้นสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

4) ระเบียบวินัย เป็นสิ่งจำเป็นในระบอบประชาธิปไตย ระเบียบในระบอบประชาธิปไตยไม่ควรเป็นสิ่งที่บังคับมาจากเบื้องบนแต่เพียงอย่างเดียว หากควรเป็นสิ่งที่ตระหนักจากภายในแต่ละบุคคล

พนัส หันนาคินทร์ (2526 : 239) วินัยเป็นกฎข้อปฏิบัติที่ใช้ควบคุมความประพฤติของคน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคม ดังนั้น ระเบียบวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญ มีผู้เสนอความสำคัญของระเบียบวินัยไว้หลายท่าน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

วินัยช่วยเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติตามเกิดความรู้สึกรู้สึก และความเคยชินที่จะประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ดีงาม เป็นมาตรฐานระหว่างความประพฤติของกลุ่มบุคคลผู้ปฏิบัติงานในองค์กร ช่วยเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคต จะได้ใช้สิทธิ เสรีภาพ และความรับผิดชอบอย่างถูกต้อง ช่วยสร้าง และรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน หากขาดระเบียบวินัย การดำเนินงานของโรงเรียนจะเต็มไปด้วยอุปสรรค

เขาว์ มณีวงศ์ (168) ช่วยให้นักเรียนควบคุม ดูแลตนเองและสังคมส่วนรวมได้ด้วยความสงบสุขเกิดสภาพแวดล้อมที่ดีในการเล่าเรียน การทำงาน ช่วยนาคนไปสู่การทำความดี ความเจริญ เว้นข้อห้ามทาตามคำสั่งบางประการเพิ่มพลังในการทำงาน เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของงาน เห็นแก่ประโยชน์

ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน สังคมเป็นสุขร่วมเย็น ดังนั้นพอสรุปความสำคัญของวินัยได้ว่า วินัยช่วยให้คนมีระเบียบในตนเอง ลดความขัดแย้ง เกิดความสามัคคี ดำรงตนอยู่ในสังคม และทากิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

ประคินันท์ อุปรมัย (2518 อ้างถึงใน น.ส. ทิวาธรรม แสงพันธ์ 2542: 12) กล่าวถึงความสำคัญของวินัยไว้ว่า เมื่อบุคคลอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ย่อมมีความคิดเห็น และพฤติกรรมต่างๆ กัน ถ้าปล่อยให้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมทุกอย่างได้ตามความพอใจ สังคมก็จะเกิดความสับสนวุ่นวายเนื่องจากแต่ละคนก็ทำในสิ่งที่ตนพอใจเท่านั้น ดังนั้นการมีกฎเกณฑ์หรือระเบียบจากัดพฤติกรรมของบุคคลไว้บ้างจะช่วยให้อีกกลุ่มคน หรือสังคมดังกล่าวอยู่ด้วยกันอย่างเรียบร้อยมากขึ้น วินัยมิได้หมายถึงกฎเกณฑ์ หรือระเบียบข้อบังคับเฉพาะกลุ่มบุคคลเท่านั้น ยังหมายถึง กฎเกณฑ์ หรือระเบียบวินัยภายในตัวบุคคลด้วย ในกลุ่มสังคมใดที่มีสมาชิกมีวินัยในตนเองมากแสดงว่ากลุ่มสังคมนั้นประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความรับผิดชอบมาก ในกรณีนี้วินัยในสังคมอาจไม่ต้องสร้างขึ้นมากนัก

เช่น โรงเรียนใดมีนักเรียนที่มีวินัยในตนเองมาก คือรู้ว่าตนเองจะต้องมาโรงเรียนเวลาเท่าใด จะออกจากโรงเรียนได้เมื่อใด ควรแต่งกายอย่างไร ควรแสดงกิริยามารยาทกับครูอาจารย์อย่างไร และควรมีหน้าที่ในฐานะนักเรียนอย่างไร เป็นต้น โรงเรียนนั้นแทบจะไม่ต้องสร้างวินัยขึ้นมาบังคับเพื่อให้นักเรียนต้องปฏิบัติตามอีกเลย แต่โดยความเป็นจริงแล้วจะพบว่านักเรียนในโรงเรียนหนึ่งๆ นั้นมาจากสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน บางคนไม่เคยได้รับการฝึกให้มีวินัยมาก่อนเลย บางคนเคยได้รับการฝึกอบรมให้มีวินัยในตนเองมาแล้ว บางคนขาดการดูแลดูแลเอาใจใส่ด้านการอบรมสั่งสอนให้มีวินัย ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างวินัยขึ้นมาเป็นระเบียบข้อบังคับให้ทุกคนปฏิบัติตามเหมือนกัน เช่น ระเบียบการแต่งกาย อันได้แก่การไว้ทรงผม การแต่งเครื่องแบบ การสวมถุงเท้า และลักษณะของรองเท้า หรือวินัยภายในห้องเรียน อันได้แก่การไม่มาขนมนหรืออาหารมารับประทานในห้องเรียน ไม่คุยหรือเล่นกันเสียงดังในเวลาเรียน และไม่นอนหลับในขณะที่ครูกำลังสอน

ศุภนิธย์ วัฒนธาดา (2518 อ้างถึงใน ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้สรุปถึงความจำเป็นที่จะต้องให้มีวินัยไว้ดังนี้

- 1) ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม
- 2) ช่วยสร้างความรับผิดชอบแก่บุคคล
- 3) ช่วยสร้างความสามัคคีปรองดองในหมู่คณะ
- 4) ช่วยส่งเสริมหลักประชาธิปไตยทุกคนจะต้องรับผิดชอบควบคุมตนเอง
- 5) ช่วยให้ครูและนักเรียนอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข
- 6) ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จตามจุดหมาย

สุรางค์ จันทน์เอม (2524 อ้างถึงใน น.ส.ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างวินัยที่สำคัญมี 4 ประการคือ

- 1) เด็กจะต้องประพฤติตนในสิ่งที่ดีและขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา
- 2) เด็กจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับการกระทำและความพึงพอใจกับการกระทำไม่ดี นั่นคือให้เด็กพอใจที่จะปฏิบัติในสิ่งที่ดีควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ดีไม่ควร

- 3) เด็กจะต้องระงับความดิ้นรนกระตือรือร้นที่จะเกิดความเคยชิน หรือเกิดเป็นนิสัยโดยไม่ต้องมีใครแนะนำ
- 4) เด็กจะต้องเรียนรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ดี ไม่พึงปรารถนาของสังคม

ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงระเบียบวินัยจำเป็นที่จะต้องกล่าวถึงกฎและระเบียบควบคู่กันไปด้วยเพราะที่ใดจะมีระเบียบวินัยได้ทีนั้นจะต้องมีกฎเกณฑ์ต่างๆตั้งไว้ ประโยชน์ของกฎเกณฑ์ที่สำคัญ มี 2 ประการ คือ ประการแรก เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเรียนรู้ถึงมาตรฐานของการปฏิบัติ ที่จะทำให้สังคมที่เขาอยู่อาศัยยอมรับ ประการที่สอง เป็นตัวที่หยุดยั้งพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาได้

นวลศิริ เปาโรหิต (2520อ้างถึงใน น.ส. ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้กล่าวไว้ว่า วินัยจัดว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อเด็ก เพราะวินัยเป็นเครื่องช่วยแนะแนวทางความประพฤติของเด็ก ความมุ่งหมาย

ที่แท้จริงของวินัยก็คือ การที่เด็กเกิดความต้องการที่จะทำสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์แก่สังคมด้วยตนเองวินัยที่แท้จริงนั้นไม่ใช่การบังคับให้กระทำตาม แต่เป็นเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อให้ทุกคนในสังคมได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ วินัยที่สูงที่สุด คือ การมีวินัยในตนเอง ซึ่งได้แก่การรู้จักปกครองตนเองควบคุม และแนะนำตนเองให้ประพฤติในทางที่ดีงามอยู่เสมอ

มาโนช คัมชวานิชย์ (2525 อ้างถึงใน น.ศ.ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542:13) เขียน บทความให้เห็นถึงคุณค่าของระเบียบวินัย กับความสงบเรียบร้อยของส่วนรวมไว้ว่าในการอยู่ร่วมกันของสังคมแต่ละกลุ่มประกอบด้วยคนจำนวนมาก ซึ่งมีพื้นฐานระดับการศึกษา ความรู้ จิตใจ การอบรม ความนึกคิดแตกต่างกัน ความต้องการสิ่งต่างๆ ในการดำรงชีวิตก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ผลประโยชน์ของแต่ละกลุ่มก็ไม่ตรงกัน แต่จะให้สังคมอยู่อย่างอิสระตามความพึงพอใจ เป็นไปไม่ได้ ความสับสนวุ่นวายในสังคมย่อมเกิดขึ้นไม่มีสิ้นสุด เพื่อความสงบเรียบร้อยของคนส่วนรวมในการอยู่ร่วมกัน จึงต้องมีระเบียบแบบแผนควบคุมความประพฤติของบุคคลในสังคม หรือจะกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าระเบียบแบบแผนข้อบังคับ ข้อปฏิบัติที่วางเรียกว่าวินัย วินัยเป็นสิ่งที่ควบคุมให้บุคคลประพฤติปฏิบัติต่อกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยของสังคมนั้นๆ เช่น สมาชิกของสังคมต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของทางราชการที่กำหนดไว้ นักกีฬาต้องปฏิบัติตามกติกาในการแข่งขัน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาที่กำหนด พระสงฆ์ต้องปฏิบัติตามศีลหรือวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติ ข้าราชการพลเรือนและทหารต้องปฏิบัติตามวินัยเป็นต้น

การมุ่งให้การศึกษาแก่พลเรือนให้มีวิชาความรู้และมีสุขภาพทั้งร่างกายและใจสมบูรณ์ยังไม่เป็นการเพียงพอ ต้องมุ่งผลผลิตคนให้มีวินัยรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติด้วย

อารี รังสินันท์ (2529 อ้างถึงใน น.ศ. ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542 :14) ความจำเป็นของระเบียบวินัยมี 4 ข้อ คือ

- 1) จำเป็นเพื่ออยู่ร่วมกันในสังคม คนจะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ก็ต่อเมื่อเขาได้เรียนรู้ถึงเกณฑ์ หรือมาตรฐาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้นเสียก่อน
- 2) จำเป็นสำหรับที่จะให้บุคคลบรรลุถึงวุฒิภาวะ เด็กจะต้องสร้างบุคลิกภาพแห่งความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งได้แก่การควบคุมตนเอง การพึ่งตนเองและความอดทน หากเด็กไม่ได้รับการฝึกในด้านระเบียบวินัย เขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความอดทนและพึ่งตนเองได้ยาก
- 3) จำเป็นที่จะให้คนรู้จักรับผิดชอบชั่วทำในสิ่งอันควรและไม่ทำในสิ่งที่ไม่ควร
- 4) จำเป็นสำหรับความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็ก เด็กอาจจะไม่แน่ใจว่าเขาควรทำอะไร ได้แค่ไหน เพราะเขาขาดประสบการณ์ ระเบียบวินัยจะเป็นเกณฑ์ หรือเป็นแนวทางให้เขาปฏิบัติ เขาจะสบายใจและไม่สับสนเมื่อเขาทราบว่า เขาควรทำ เขาก็จะมีความมั่นคงในอารมณ์เกิดขึ้น

3. ขอบข่ายของวินัยนักเรียน

การวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของวินัยนักเรียนไว้ ดังนี้

3.1 วินัยการตรงต่อเวลา

ความหมายของการตรงต่อเวลา

พนัส หันนาคินทร์และคณะ (2542 : 60 อ้างถึงในสุรจิต คามะสอน 2548: 27) ได้ให้ความหมายการตรงต่อเวลาไว้ว่า หมายถึงการทำงานหรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จตามกำหนดเวลา

วินัย พัฒนรัตน์ และคณะ (ม.ป.ป. :16 อ้างถึงในสุรจิต คามะสอน 2548 :27) ได้สรุปว่าการตรงต่อเวลา หมายถึงการทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงเวลาหรือทันเวลาตามที่กำหนด การฝึกให้ตรงต่อเวลาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความมีระเบียบวินัย

รุจิน์ สาระ และคณะ (ม.ป.ป. : 29 อ้างถึงใน สุรจิต คามะสอน 2548: 27) กล่าวไว้ว่าการตรง ต่อเวลา หมายถึงการทำกิจกรรมใดๆให้สำเร็จไปตามที่กำหนดไว้ ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง และเมื่อรู้ว่าทาสั่งใดล่าช้า กว่าที่กำหนดก็ไม่นั่งนอนใจควรรีบทำงานนั้นให้สำเร็จ เพื่อมิให้ล่าช้ากว่ากำหนดมากกว่าเดิม

สวัสดิ์ ปทุมราช (ม.ป.ป.:2 อ้างถึงใน สุรจิต คามะสอน 2548: 27)ได้ให้คำจำกัดความการตรงต่อเวลา หมายถึง การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดให้เสร็จตามที่กำหนด เช่นนักเรียนทำแบบฝึกหัดส่งทันตามเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง

สรุปได้ว่า การตรงต่อเวลาเป็นการกระทำกิจกรรมใดๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปแล้ว เราไม่สามารถเรียกกลับมาคืนได้ ดังนั้นเราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่ามากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุด คือการรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใดๆให้ถูกต้องและพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณิชชา อ่อนอุดม (2559) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการส่งงานของนักศึกษาชั้นปีที่3ในรายวิชา ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนรู้และการส่งงานของนักศึกษารายวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจและเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้และการส่งงาน ประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา

ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 19 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบ 4 คำตอบ ชนิดเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ, ค่า T-Test ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมหลังการปรับพฤติกรรมทางการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงานดีขึ้น ส่งผลให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ มีความตรงต่อเวลาในการส่งงาน และเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น

รุ่งมณี พันธุ์พุกษ์ชาติ (2556) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการพฤติกรรมส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/3 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้การเสริมแรงบวกในการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพจำเป็นที่จะต้องศึกษาในหลายๆเรื่องเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และในการทำวิจัยในครั้งนี้ได้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ขึ้นมาเพื่อที่จะแก้ไขหรือปรับปรุง พัฒนาให้ดีขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อการศึกษาพฤติกรรมส่งงานของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ของ วิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่อำนวยการวิทยุในรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ โดยประชากรที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ คือกลุ่มนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/13 จำนวน 42 คนเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ โดยเจาะจงเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เรียนรายวิชานี้มาจำนวน 10 คน ของภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เพื่อดำเนินการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้เครื่องมือ คือ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา คอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ (โดยใช้ทฤษฎีการเสริมแรง) ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ ข้อมูล มี 2 ส่วนคือ แบบบันทึกการส่งงานของนักเรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมส่งงาน การส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/13 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้ทฤษฎีเสริมแรงทางบวก ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมต่างๆ เกิดการพัฒนาขึ้น โดยสังเกตได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนเรียนเปรียบเทียบกับพฤติกรรมหลังเรียน ผลปรากฏว่าพฤติกรรมส่งงานของนักเรียนมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น นักเรียนมีความรับผิดชอบ และมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงชัดเจนมากกว่าเดิม หลังจากที่ได้นำทฤษฎีเสริมแรงทางบวกมาเป็นแรงจูงใจในการส่งงานของนักเรียน

มาติวรรณ บุญพลอย (2555) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมส่งแบบฝึกหัดของนักศึกษาในรายวิชา CSE399 ปฏิบัติการการเขียนชุดคำสั่ง โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรงการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาผลงานของการเสริมแรงในการเรียน เพื่อพัฒนาพฤติกรรมส่งแบบฝึกหัด โนวิธีการเสริมแรงบวกและวิธีการเสริมแรงทางลบ เพื่อศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบวิธีการเสริมแรงที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและ

ปรับปรุง กระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไปเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสังเกตพฤติกรรมการส่งแบบฝึกหัดของนักศึกษา แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า เมื่อใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก (การเพิ่มคะแนน) จะกระตุ้นให้นักศึกษามีพฤติกรรมการส่งแบบฝึกหัดส่งเพิ่มมากกว่าใช้วิธีการเสริมแรงทางลบ (การหักคะแนน) โดยนักศึกษาในกลุ่มที่ทำแบบฝึกหัดส่งบางครั้ง มีความสนใจที่จะทำแบบฝึกหัดส่งเพิ่มขึ้น โดยเมื่อได้รับการเสริมแรงจะทำให้มีความสนใจทำแบบฝึกหัดส่งมากขึ้น ทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหามากขึ้น และส่งผลต่อคะแนนของนักศึกษาสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ เป็นนักศึกษา คือนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณวิทย์พัฒนวิชาการที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 และ ปีที่ 2 ห้อง ส. 1/1,ส.1/8 และ ส.2/13,ส.2/8 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 67 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาเป็น นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณวิทย์พัฒนวิชาการที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 และ ปีที่ 2 ห้อง ส. 1/1,ส.1/8 และ ส.2/13,ส.2/8 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 67 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 ห้อง ส. 1/1, ส.1/8 และ ส.2/13 ,ส.2/8 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 12 คน ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณวิทย์พัฒนวิชาการ ในภาคเรียนที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นตารางบันทึกการเข้าชั้นเรียน ที่ผู้ทำการวิจัย ได้บันทึกในแต่ละครั้งที่เข้าสอนเพื่อเก็บข้อมูลเอง

ตารางบันทึกพฤติกรรมกรรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

เดือน 17 ธันวาคม 2561 - 18 กุมภาพันธ์ 2562

วัน/เดือน/ปี	ส. 1/1,ส.1/8 (44)	ส.2/13,ส.2/8 (23)	รวมทั้งสิ้น
ครั้งที่ 1 สป.1 พ.ย. 62	สาย 12	-	67 คน
ครั้งที่ 2 สป.2 พ.ย. 62	สาย 6	-	
ครั้งที่ 3 สป.3 พ.ย. 62	1	5	
ครั้งที่ 4 สป. 4 พ.ย. 62	-	4	
ครั้งที่ 5 สป1 ธ.ค. 62	-	4	
ครั้งที่ 6 สป.2 ธ.ค. 62	4	3	
ครั้งที่ 7 สป.3 ธ.ค. 62	2	3	
ครั้งที่ 8 สป.4 ธ.ค. 62	-	-	
ครั้งที่ 9 สป.1 ม.ค.63	-	-	
ครั้งที่ 10 สป.2 ม.ค. 63	-	-	
ครั้งที่ 11 สป.3 ม.ค.63	-	-	
ครั้งที่ 12 สป.4 ม.ค.63	-	-	
ครั้งที่ 13 สป.1 ก.พ 63	-	-	
รวม 13 สป	25	19	

การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

จากตารางบันทึกพฤติกรรมกรรมการ การปรับพฤติกรรมกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ โดยการเสริมแรงบวก ของนักศึกษาระดับปวส. 1 – 2 ห้อง ส.1/1 ,ส.1/8 และ 2/13, ส.2/8

1. จากแบบบันทึกการส่งงานพบว่า ข้อมูลดังนี้

ครั้งที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 พฤศจิกายน 2562

ห้อง ส.1/1,ส1/8 สาย 12 คน จำนวน 44 คน คิดเป็น 27.27 %

ห้อง ส.2/13,ส2/8 สาย - จำนวน 23 คน คิดเป็น - %

รวมสาย 12 คน จากยอดเต็ม 67 คน คิดเป็น 17.9

ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 2 พฤศจิกายน 2562		
ห้อง ส.1/1,ส1/8 สาย 7 คน	จำนวน 44 คน คิดเป็น 15.90 %	
ห้อง ส.2/13,ส2/8 สาย	จำนวน 23 คน คิดเป็น - %	
รวมสาย 7 คน	จากยอดเต็ม 67 คน คิดเป็น 10.44 %	
ครั้งที่ 3 สัปดาห์ที่ 3 พฤศจิกายน 2562		
ห้อง ส.1/1,ส1/8 สาย 1 คน	จำนวน 44 คน คิดเป็น 2.27 %	
ห้อง ส.2/13,ส2/8 สาย 5 คน	จำนวน 23 คน คิดเป็น 21.73 %	
รวมสาย 6 คน	จากยอดเต็ม 67 คน คิดเป็น 8.95 %	
ครั้งที่ 4 สัปดาห์ที่ 4 พฤศจิกายน 2562		
ห้อง ส.1/1,ส1/8 สาย - คน	จำนวน 44 คน คิดเป็น - %	
ห้อง ส.2/13,ส2/8 สาย 5 คน	จำนวน 23 คน คิดเป็น 21.73 %	
รวมสาย 5 คน	จากยอดเต็ม 67 คน คิดเป็น 7.46 %	
ครั้งที่ 5 สัปดาห์ที่ 1 ธันวาคม 2562		
ห้อง ส.1/1,ส1/8 สาย - คน	จำนวน 44 คน คิดเป็น - %	
ห้อง ส.2/13,ส2/8 สาย 4 คน	จำนวน 23 คน คิดเป็น 17.39 %	
รวมสาย 4 คน	จากยอดเต็ม 67 คน คิดเป็น 5.97 %	
ครั้งที่ 6 สัปดาห์ที่ 2 ธันวาคม 2562		
ห้อง ส.1/1,ส1/8 สาย 2 คน	จำนวน 44 คน คิดเป็น 4.54 %	
ห้อง ส.2/13,ส2/8 สาย 1 คน	จำนวน 23 คน คิดเป็น 4.34 %	
รวมสาย 3 คน	จากยอดเต็ม 67 คน คิดเป็น 4.47 %	
ครั้งที่ 7 สัปดาห์ที่ 3 ธันวาคม 2562		
ห้อง ส.1/1,ส1/8 สาย - คน	จำนวน 44 คน คิดเป็น - %	
ห้อง ส.2/13,ส2/8 สาย 1 คน	จำนวน 23 คน คิดเป็น 4.34 %	
รวมสาย 1 คน	จากยอดเต็ม 67 คน คิดเป็น 1.49 %	

ครั้งที่ 8 สัปดาห์ที่ 4 ธันวาคม 2562

ห้อง ส.1/1,ส1/8 สาย - คน	จำนวน 44 คน	คิดเป็น - %
ห้อง ส.2/13,ส2/8 สาย -	จำนวน 23 คน	คิดเป็น - %
รวมสาย - คน	จากยอดเต็ม 67 คน	คิดเป็น - %

ครั้งที่ 9 - 13 มกราคม 2563 ไม่มีนักศึกษามาสาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การหาค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการประเมินผล ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1-2 ห้อง ส.1/1 ,ส.1/8 และ 2/13, ส.2/8 จำนวน 67 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วัน/เดือน/ปี	จำนวนผู้ที่เข้าชั้นสาย	คิดเป็นร้อยละ	หมายเหตุ
สัปดาห์ที่ 1	12	17.90	ยอด 67 คน
สัปดาห์ที่ 2	7	10.44	
สัปดาห์ที่ 3	6	8.95	
สัปดาห์ที่ 4	5	7.46	
สัปดาห์ที่ 5	4	5.97	
สัปดาห์ที่ 6	3	4.47	
สัปดาห์ที่ 7	1	1.49	
สัปดาห์ที่ 8	-	0	
สัปดาห์ที่ 9	-	0	
สัปดาห์ที่ 10	-	0	
สัปดาห์ที่ 11	-	0	
สัปดาห์ที่ 12	-	0	
สัปดาห์ที่ 13	-	0	

จากตาราง ปรากฏว่าเมื่อได้เสริมแรงบวกโดยการให้คะแนน บวก 1 สำหรับผู้ที่ไม่เข้าชั้นเรียนสาย และยังใช้คำพูดที่แสดงความชื่นชม กำลังใจ นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนตรงเวลา หรือมาก่อนเวลา แล้วพบว่านักศึกษา ได้รับเปลี่ยนพฤติกรรม จึงสรุปได้ว่า

ครั้งที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 พฤศจิกายน 2562 นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสาย 12 คน คิดเป็นร้อยละ 17.90

ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 2 พฤศจิกายน 2562 นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสาย 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.44

ครั้งที่ 3	สัปดาห์ที่ 3	พฤศจิกายน	2562	นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสาย	6 คน	คิดเป็นร้อยละ	8.95
ครั้งที่ 4	สัปดาห์ที่ 4	พฤศจิกายน	2562	นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสาย	5 คน	คิดเป็นร้อยละ	7.46
ครั้งที่ 5	สัปดาห์ที่ 1	ธันวาคม	2562	นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสาย	4 คน	คิดเป็นร้อยละ	5.97
ครั้งที่ 6	สัปดาห์ที่ 2	ธันวาคม	2562	นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสาย	3 คน	คิดเป็นร้อยละ	4.47
ครั้งที่ 7	สัปดาห์ที่ 3	ธันวาคม	2562	นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสาย	1 คน	คิดเป็นร้อยละ	1.49
ครั้งที่ 8	สัปดาห์ที่ 4	ธันวาคม	2562	นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสาย	0 คน	คิดเป็นร้อยละ	0
ครั้งที่ 9	สัปดาห์ที่ 1	มกราคม	2563	นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสาย	0 คน	คิดเป็นร้อยละ	0
ครั้งที่ 10	สัปดาห์ที่ 2	มกราคม	2563	นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสาย	0 คน	คิดเป็นร้อยละ	0
ครั้งที่ 11	สัปดาห์ที่ 3	ธันวาคม	2563	นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสาย	0 คน	คิดเป็นร้อยละ	0
ครั้งที่ 12	สัปดาห์ที่ 4	มกราคม	2563	นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสาย	0 คน	คิดเป็นร้อยละ	0
ครั้งที่ 13	สัปดาห์ที่ 1	กุมภาพันธ์	2563	นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสาย	0 คน	คิดเป็นร้อยละ	0

บทที่ 5

สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารใน งานอาชีพ โดยการเสริมแรงทางบวก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น วิทยาลัยเทคโนโลยี ธรรมชาติวิทยัพณิชยการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 และปีที่ 2 ห้อง ส.1/1, ส.1/8 และ ส.2/13 ,ส.2/8 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 12 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยครั้งนี้ เป็นตารางบันทึกการเข้าชั้นเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

เมื่อนำผลสรุปของตารางวิเคราะห์ข้อมูล ครั้งที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 พฤศจิกายน 2562 จนถึง ครั้งที่ 13 สัปดาห์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2563 พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าห้องเรียนสายลดลง เป็นเข้าตรงเวลา มากขึ้น และปรับเปลี่ยนไปเมื่อได้เสริมแรงทางบวก คือ การเข้าห้องเรียนตรงเวลา จำนวนสายลดลงตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยเรื่อง การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ใน งานอาชีพ โดยการเสริมแรงทางบวก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น วิทยาลัยเทคโนโลยี ธรรมชาติวิทยัพณิชยการ พบว่า หากเสริมแรงทางบวกแล้วทำให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้น เพราะต้องการตัว เสริมแรงทางบวกเหมือนกับที่คนอื่นได้รับ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ มาลิวรรณ บุญพลอย (2555) ได้ศึกษา งานวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการส่งแบบฝึกหัดของนักศึกษาในรายวิชา CSE399 ปฏิบัติการการเขียนชุดคำสั่ง โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรง การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาผลงานของการเสริมแรงในการเรียน เพื่อพัฒนา พฤติกรรม การเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา โดยวิธีการเสริมแรงบวก เพื่อศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบวิธีการ เสริมแรงที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุง กระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมาก ขึ้นต่อไปเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือการบันทึกทุกครั้งที่มีการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย เพื่อสื่อสารในงานอาชีพ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า เมื่อใช้วิธีการ เสริมแรงทางบวก (การเพิ่มคะแนนบวก 1) จะกระตุ้นให้นักศึกษามีพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียนตรงเวลามากกว่า โดยนักศึกษา มีความสนใจที่จะมาเข้าชั้นเรียนให้ทัน เพิ่มขึ้น โดยเมื่อได้รับการเสริมแรงทางบวก จะทำให้มีความ

สนใจ กระจือรื้อร้น ที่จะมาให้หักมากขึ้น ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทันเพื่อนและเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ซึ่งทำให้คะแนนของนักศึกษาสูงและดีขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การเสริมแรงทางบวก เป็นวิธีที่ทำให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจ พอใจ ในตนเอง และอยากพัฒนาพฤติกรรมของตนเอง

ภาคผนวก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างตารางบันทึก

การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ โดยการเสริมแรงบวก
ของนักศึกษาระดับปวส. 1 – 2 ห้อง ส.1/1 ,ส.1/8 และ 2/13, ส. 2/8

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพาณิชย์การ

280 อ.สรรพยาฯ แขวงบางมา เขตบางนา
กรุงเทพฯ 10260 โทรศัพท์: 7448450 โทรสาร: 3994622
http://www.atc.ac.th อีเมล: atc1@atc.ac.th

ใบเก็บเวลาเรียน

ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ปวช.ส.2/8 รอบเช้า ปีการศึกษา 2/2562 อาจารย์ที่ปรึกษา: นางสาวสุธารัตน์ ทองไหม ชาย 12 คน หญิง 6 คน รวม 18 คน

เลขที่	รหัสนักศึกษา	ชื่อ - นามสกุล	ชั้นปี	ภาคเรียน														
1	36911	น.ศ. วิไลกมลภ์ ภาสดา																
2	36912	นาย อัครพล ภมรนิยม																
3	36931	นาย อภิชาติ ชูชาติ																
4	36954	น.ศ. วรณภา สวียนันธุ์																
5	36994	นาย ศุภชัย มุ่งเงินกลาง																
6	37027	นาย อรรถพล บุญดี																
7	37032	น.ศ. ปิยธิดา เสริมพงศ์																
8	37049	น.ศ. กนกพร พลครอ																
9	37068	นาย วีรชาติ นาครัตน์																
10	37248	นาย ชีรพันธุ์ ชูปูนทด																
11	37325	นาย พีรวิศ จอมสมุทรชัย																
12	37392	นาย ธนวิชญ์ คำปิ่นแก่น																
13	37394	นาย ชินณพงศ์ คำสุกดี																
14	37396	น.ศ. อภิธญา ศรีวัฒน์																
15	37544	นาย สมชาย ศิสุข																
16	37570	น.ศ. นิตพร นุประสิทธิ์																
17	37719	นาย อคพล โพธิ์ปี																
18	37911	นาย สรวีศ อรามรัมย์																

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

 280 อ.สรรพาวุธ แขวงบางนา เขตบางนา
 กรุงเทพฯ 10260 โทรศัพท์: 7448450 โทรสาร: 3994622
<http://www.atc.ac.th> อีเมล: atc1@atc.ac.th
ใบแจ้งเวลาเรียน
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
สาขาวิชาการบัญชี ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ปวช.ส.1/1 รอบเช้า ปีการศึกษา 2/2562 อาจารย์ที่ปรึกษา: นางสาวศศิธรณ์ นิลเกษม ชาย 6 คน หญิง 32 คน รวม 38 คน

เลขที่	รหัสนักศึกษา	ชื่อ - นามสกุล																			
1	37319	น.ศ. ศกุนตลา วัฒนสิทธิ์																			
2	38073	น.ศ. ชลธิชา จันทรี																			
3	38082	น.ศ. นกษิณี จันทระเที่ยง																			
4	38083	น.ศ. ศศิธร ศรีดวง																			
5	38084	น.ศ. ณัฐิกา ยอมโรสง																			
6	38091	นาย ธนรัฐ มุขรอด																			
7	38105	น.ศ. ชญานี เสาะสูงเนิน																			
8	38125	นาย ชยทัต กุลสวัสดิ์																			
9	38129	น.ศ. กุลธิดา เสือเทศ																			
10	38136	น.ศ. กานต์ธิดา อายทา																			
11	38144	น.ศ. ปัญญาพร เหลืองอ่อน																			
12	38155	น.ศ. ทิพย์ภรณ์ หอมสมบัติ																			
13	38185	น.ศ. ภัทธกนก ทอนสูงเนิน																			
14	38204	นาย ณัฐปกรณ์ ธนาปัญญาพัฒน์																			
15	38207	น.ศ. จรินทร์ อ่อนเพ็ง																			
17	38221	น.ศ. ชัชฎาภรณ์ ประเสริฐศรี																			
18	38269	น.ศ. เกตุมณี สุนจันทร์																			
19	38280	น.ศ. ภัทธานันท์ ศรีภิรมย์																			
20	38287	น.ศ. อรวิมล ผลภานี																			
21	38328	น.ศ. ธิดาสวรรค์ สิงห์โค																			
22	38348	น.ศ. จุฬามาศ งามข้า																			
23	38377	น.ศ. หทัยรัตน์ ทองแพง																			
24	38436	น.ศ. สุดาวรัตน์ ฉิมพินิจ																			
25	38438	น.ศ. ศศิปริยา เหล่าหงษา																			
26	38445	นาย ชีระวัฒน์ ไร่ไพ																			
27	38535	น.ศ. นภาพร นามสุทโท																			
28	38545	นาย พิชญานนท์ ชันธิภรณ์																			
29	38667	น.ศ. รวีวรรณ บันสุรินทร์																			
30	38691	น.ศ. อัสมา สุมาลี																			
31	38814	น.ศ. ชลิตา สีแดง																			

บรรณานุกรม

- ณิชชา อ่อนอุดม. (2559). การปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงานของนักศึกษาชั้นปีที่3ในรายวิชา ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. งานวิจัยในชั้นเรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ปฐมพงษ์ บุญผดุง. (2553). การศึกษาการปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้าน สำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาไฟฟ้ากำลัง ห้อง EP301 ด้วยการเสริมแรงใจ. งานวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนพ่ายพเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ.
- เพชรสิทธิ์ มะโนรัตน์. (2555). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ แคลคูลัส เรื่อง การหาอนุพันธ์ของฟังก์ชันพีชคณิต ชั้น ปวส. 1/6 วิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์. งานวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ.
- มาลิวรรณ บุญพลอย. (2555). การพัฒนาพฤติกรรมการส่งแบบฝึกหัดของนักศึกษาในรายวิชา CSE399 ปฏิบัติการการเขียนชุดคำสั่ง โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรง. งานวิจัยในชั้นเรียน มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- รุ่งมณี พันธุ์พฤษชาติ. (2556). การพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่2/3 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจโดยใช้การเสริมแรงบวก. งานวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่ อำนวยวิทย์.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางฟองคำ พุ่มพวง
วัน/เดือน/ปีเกิด	23 มกราคม 2503
สถานที่เกิด	จังหวัดนนทบุรี
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาศึกษาศาสตร์บัณฑิต สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา สถาบัน มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่งหน้าที่	ผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงานกิจการนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ
